

første Jærd af har ønsket at interessere Communerne for denne Sag, ligesom jeg ogsaa oprigtigt maa tilstaae, at jeg har troet, at Communerne burde bære deres Andeel af det Odium, som kan flyde af denne Sags Gjennemførelse, et Odium, som jeg iøvrigt ikke anseer for større, end at det med en alvorlig Villie, Nøilighed og Bestemthed meget let lader sig overvinde. Dette er Grunden, hvorfor der er foreslaaet, at Skattecommissionserne skulde bestaae af ethvert Sogns Sognesforstanderskab og Kjøbstadcommunerens Repræsentation; der er desuden en anden Grund, som har bevæget mig til med nogen Modification at fastholde det oprindelige Forslag i denne Henseende, og det er den, at der fra enkelte Amters Side er blevet fremhævet og som det forekommer mig med Grund fremhævet, at man paa Landet er overmaade træt af nye Inddelinger, og naar man for denne enkelte Skats Skyld skulde danne heelt nye Inddelinger for Skattecommissionsdistricterne, vilde man allerede i den Omstændighed, at nye Valg og nye Districters Dannelse skulde finde Sted, søge yderligere Indvendinger mod Skatten. Jeg troer derfor, at der er Grund til, som fra flere Overøvrighedsers Side er udtalt, ved denne Skat saameget som muligt at holde sig til de bestaaende Districter, og derfor har jeg ogsaa fastholdt, at enhver Commune skal udgjøre et Skatedistrict for sig. Overfattecommissionserne vilde jeg meget gjeerne have gjort identiske med Amtsdistricterne; men det turde jeg ikke, fordi de derved vilde faae et for stort Omraade og vilde faae mere at bestille, end der med Billighed kunde fordres, og Mere end de kunde overkomme. Jeg har derfor troet, at man i den Henseende kunde holde sig til Underøvrighedsinddelingerne, saaledes at ethvert Underøvrighedsdistrict ordentligviis kom til at udgjøre et Overfattecommissionsdistrict, men dog saaledes, at man kunde sammendræge flere Underøvrighedsdistricter til eet Overfattecommissionsdistrict. Den nærmere Udvikling heraf vil finde Sted ved at omtale de enkelte Paragrapher. Derimod har jeg, ledet af det angaaende det oprindelige Lovudkast nedsatte Udvalgs Anskuelse, truffet en meget væsentlig Forandring i det oprindelige Lovudkast, som vil findes consequent gennemført i det nu forelig-

gende, den nemlig, at jeg har søgt at sikkre Regjeringen en væsentlig Indvirkning paa Sagen allerede fra dens første Behandling af; ved denne Lovs første Behandling paa foregaaende Session blev det udtalt, at det maatte ansees for mindre rigtigt, at Regjeringen først ved Sagens andet Stadium, naar den kom for Overfattecommissionserne, søgte at indvirke paa den, og at som Følge deraf den egentlige Skatteansættelse først fandt Sted i Overfattecommissionserne. Denne Indvending, hvis Berettigelse jeg maa anerkjende, har jeg søgt at imødegaae paa den Maade, at Regjeringscommissairen; istedetfor, saaledes som Tilfældet var saavel efter det oprindelige Lovudkast som efter Udvalgets senere Forslag, at være Medfatteansætter og Meddommer, kun bliver en Slags Regjerings-Procureur, som i begge Instantser, saavel for Under som Overfattecommissionserne, varetager Statskassens Lary, og hvorved der sikkres Regjeringen en meget betydelig Indflydelse, i hvilken Henseende Lovforslaget iøvrigt indeholder det videre Fornødne. Jeg har troet, at for ethvert Overfattecommissionsdistrict skulde der være en Regjeringscommissair, som navnlig fungerede i dette District, men tillige i de Overfattecommissionsen underlagte Underfattecommissionsdistricter, hvis Antal for ethvert Overfattecommissionsdistrict vilde være 10 eller 15. Regjeringscommissairen skulde tillige efter sin Anskuelse have Bemyndigelse til efter sin egen Bestemmelse at kunne forstærke Underfattecommissionserne med eet eller to Medlemmer paa et Aar ad Gangen. Da han ikke skal være Meddommer, men kun Regjeringens Controlleur, med Hensyn til Statskassens Lary, har jeg ikke fundet noget Principstridigt deri, og det kan i mange Tilfælde være af Bigtighed, at Regjeringscommissairen ved sin Bestemmelse kan tilkalde Een eller Flere, alt efter hvad han maatte ansee for fornødent. Jeg har troet, at det vilde være gavnligt at lægge en saa betydelig Myndighed i Regjeringscommissairens Haand, og at denne i Forbindelse med Lovforslagets øvrige Bestemmelser vilde sætte ham istand til at arbejde med Held, naar det iøvrigt maatte lykkes Regjeringen at faae dygtige Regjeringscommissairer, som den i ethvert Tilfælde ikke kan